

DECIZIE nr. 193 din 31 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. II din Legea nr. 39/2011](#) pentru modificarea și completarea [Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007](#) și pentru completarea [art. 51^{^1} din Legea nr. 26/1990](#) privind registrul comerțului

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 361 din 26 mai 2015**

Data intrării în vigoare 26-05-2015

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Bianca Drăghici	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. II din Legea nr. 39/2011](#) pentru modificarea și completarea [Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007](#) și pentru completarea [art. 51^{^1} din Legea nr. 26/1990](#) privind registrul comerțului, excepție ridicată de Asociația Camera de Comerț și Industrie România-Elveția în Dosarul nr. 27.251/301/2013 al Judecătoriei Sectorului 3 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 923D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă [deciziile Curții Constituționale nr. 56 din 5 februarie 2014](#) și nr. 470 din 23 septembrie 2014. Referitor la invocarea principiului libertății de asociere, apreciază că, având în vedere competențele Camerei Naționale, o astfel de critică este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 27.251/301/2013, Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. II din Legea nr. 39/2011](#) pentru modificarea și completarea [Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007](#) și pentru completarea [art. 51^{^1} din Legea nr. 26/1990](#) privind registrul comerțului. Excepția a fost ridicată de Asociația Camera de Comerț și Industrie România-Elveția într-o cauză având ca obiect obligația de a face.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate instituie în favoarea unei organizații nonguvernamentale, în speță Camera de Comerț și Industrie a României, prerogativele unei veritabil organ constatat de stat, însărcinat cu exercițiul autorității publice.

6. De asemenea, consideră că, prin acordarea sau retragerea avizului de către Camera de Comerț și Industrie a României camerelor bilaterale, se creează o insecuritate a actului juridic și se aduce atingere libertății comerțului desfășurat de membrii comercianți care derulează afaceri prin mijlocirea acestor camere bilaterale. Totodată, apreciază că "posibilitatea retragerii avizului reprezintă o lezare a proprietății corporale de care dispune asociația care, teoretic, nu mai poate face uz de nume, chiar dacă există o hotărâre judecătorească ce îi permite".

7. Judecătoria Sectorului 3 București nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate, însă o consideră admisibilă, având legătură cu soluționarea cauzei și pertinentă.

8. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. II din Legea nr. 39/2011](#) pentru modificarea și completarea [Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007](#) și pentru completarea [art. 51¹ din Legea nr. 26/1990](#) privind registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 31 martie 2011, cu următorul cuprins:

"(1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, camerele de comerț bilaterale sunt obligate să prezinte Camerei de Comerț și Industrie a României toate documentele care să ateste îndeplinirea condițiilor de organizare și funcționare prevăzute de [Legea nr. 335/2007](#), cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

(2) După împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), Camera de Comerț și Industrie a României va proceda la retragerea avizului camerelor de comerț bilaterale care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la [art. 46 din Legea nr. 335/2007](#), cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, și va aviza persoanele juridice care întrunesc condițiile prevăzute de lege."

12. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 40 alin. (1) - Dreptul de asociere, art. 135 alin. (2) lit. a) - Economia și art. 136 - Proprietatea.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, iar prin [Decizia nr. 470 din 23 septembrie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, a statuat constituționalitatea acestora. La paragraful 16 al acestei decizii Curtea, făcând referire la jurisprudența sa, a constatat că, prin dispozițiile de lege ce fac obiectul controlului de constituționalitate, nu sunt încălcate prevederile art. 40 alin. (1) din Constituție, întrucât printr-o normă imperativă legiuitorul poate da prioritate interesului public. Condițiile impuse prin lege în ceea ce privește denumirea unor asociații nu aduc atingere dreptului de asociere, ci constituie o măsură necesară prevăzută de legiuitor într-o societate democratică pentru protejarea instituțiilor publice de interes național sau local, din cauza faptului că există riscul să se creeze confuzie între acestea și asociații cu denumire similară. În acest sens este [Decizia nr. 1.249 din 19 noiembrie 2008](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 16 decembrie 2008.

14. De asemenea, prin [Decizia nr. 56 din 5 februarie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 13 martie 2014, Curtea a reținut că modificarea denumirii asociației sau fundației și punerea de acord a acestei denumiri cu regulile introduse prin legea criticată se realizează cu autorizarea instanței judecătorești, printr-o încheiere, prin care judecătorul verifică legalitatea actelor depuse și dispune înscrierea modificării referitoare la denumirea asociației sau fundației în registru. Curtea a constatat că legea similară criticată nu desființează hotărâri judecătorești, și anume încheierile prin care se dispune înscrierea asociației sau fundației în registru, și nici nu intervine asupra executării acestor hotărâri judecătorești, ci doar stabilea că asociațiile, fundațiile sau federațiile legal constituite la data intrării în vigoare a acesteia aveau obligația să își modifice denumirea, punând-o de acord cu noile dispoziții, într-un anumit termen de la intrarea ei în vigoare.

15. Totodată, Curtea a reținut că hotărârile judecătorești prin care s-a dispus înscrierea asociației sau fundației în registru înainte de intrarea în vigoare a legii criticate au fost, sunt și vor fi executate până la dizolvarea sau lichidarea acestora, în condițiile [cap. IX - "Dizolvarea și lichidarea" din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000](#) cu privire la asociații și fundații și ale [art. II alin. \(2\) din Legea nr. 22/2014](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 26/2000](#) cu privire la asociații și fundații. Într-o astfel de situație în care se are în vedere modificarea - în ceea ce privește denumirea - a actului constitutiv sau a statutului asociației sau fundației, se vor pronunța noi hotărâri judecătorești, cu un obiect diferit față de cele prin care s-a dispus înregistrarea în registru, și anume încheieri prin care se dispune înscrierea în registru a modificărilor privind denumirea asociației sau fundației, fără ca legea criticată să reglementeze cu privire la executarea hotărârilor judecătorești prin care s-a dispus înscrierea asociației sau fundației respective, astfel încât printr-o atare procedură nu se stabilesc cazuri de rediscutare a soluțiilor definitive, ci se are în vedere reglementarea unor cauze noi având ca obiect cererile formulate în temeiul legii noi, prin care se solicită modificarea denumirii asociației sau fundației, pentru a o pune de acord cu noile prevederi legale.

16. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

17. Distinct de cele menționate, Curtea reține că, potrivit [art. 24 alin. \(1\) din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 6 decembrie 2007, Camera de Comerț și Industrie a României - Camera Națională - este organizație neguvernamentală, autonomă, nonprofit, de utilitate publică, cu personalitate juridică, ce reprezintă, sprijină și apără interesele generale ale comunității de afaceri din România, urmărind promovarea și dezvoltarea industriei, comerțului, serviciilor și agriculturii, în concordanță cu cerințele economiei de piață.

18. Cu privire la camerele de comerț bilaterale, Curtea observă că [Legea nr. 335/2007](#), în art. 46 și art. 47, prevede că acestea sunt organizații autonome, neguvernamentale, apolitice, cu caracter nonprofit, cu personalitate juridică, create în scopul dezvoltării relațiilor economice ale României cu țările pentru care au fost create și promovării, apărării și susținerii intereselor economice ale comunității de afaceri în raport cu autoritățile publice și cu organismele din țară și străinătate. De asemenea, camerele de comerț bilaterale se înființează la inițiativa comercianților, în

conformitate cu prevederile [Ordonanței Guvernului nr. 26/2000](#) cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 246/2005](#), și dobândesc personalitate juridică la data înregistrării lor în Registrul asociațiilor și fundațiilor, iar la cererea de înregistrare a acestora se vor anexa avizul ministerului de resort și avizul Camerei Naționale.

19. Totodată, legea prevede că se dizolvă și se lichidează, în conformitate cu prevederile [Ordonanței Guvernului nr. 26/2000](#), și că pe teritoriul României nu pot exista două sau mai multe camere bilaterale privind aceleași state. Este obligatoriu pentru camerele bilaterale înființate pe teritoriul României ca unul dintre state să fie România.

20. Prin urmare, Curtea constată că [art. II din Legea nr. 39/2011](#), potrivit căruia camerele de comerț bilaterale trebuie să prezinte Camerei de Comerț și Industrie a României toate documentele care să ateste îndeplinirea condițiilor stabilite de [Legea nr. 335/2007](#), cu modificările și completările aduse prin [Legea nr. 39/2011](#), întrucât, în caz contrar, după împlinirea termenului de 30 de zile, Camera de Comerț și Industrie a României retrace avizul, reprezintă dispoziții tranzitorii care au drept scop protejarea unui interes de ordine publică, deoarece prin înființarea camerelor de comerț bilaterale se urmărește dezvoltarea relațiilor economice ale României cu țările pentru care au fost create și promovării, apărării și susținerii intereselor economice ale comunității de afaceri în raport cu autoritățile publice și cu organismele din țară și străinătate.

21. Cât privește celelalte critici de neconstituționalitate, Curtea reține că în jurisprudența sa a statuat că obligația statului de a asigura "libertatea comerțului" concomitent cu "protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară", prevăzută de art. 135 alin. (2) lit. a) și b) din Constituție, se îndeplinește prin reglementări legale corespunzătoare. A se vedea în acest sens Decizia nr. 232 din 25 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 2 iulie 2004.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate potrivit căreia posibilitatea retragerii avizului de către Camera de Comerț și Industrie a României ar reprezenta o lezare a proprietății incorporeale de care dispune asociația, sub aspectul denumirii sale, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită deoarece, potrivit dispozițiilor de lege criticate, retragerea avizului intervine ca o sancțiune pentru neîndeplinirea unei obligații prevăzute de lege, și anume aceea de a prezenta toate documentele care să ateste îndeplinirea condițiilor de organizare și funcționare prevăzute de [Legea nr. 335/2007](#), cu modificările și completările aduse prin [Legea nr. 39/2011](#). Or, această sancțiune prevăzută de lege nu poate fi privită ca o încălcare a prevederilor art. 136 din Constituție, care reglementează, cu valoare de principiu, tipologia dreptului de proprietate, subiectele dreptului de proprietate publică, obiectul dreptului de proprietate publică, protecția dreptului de proprietate publică și protecția dreptului de proprietate privată.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația Camera de Comerț și Industrie România- Elveția în Dosarul nr. 27.251/301/2013 al Judecătoriei Sectorului 3 București și constată că dispozițiile [art. II din Legea nr. 39/2011](#) pentru modificarea și completarea [Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007](#) și pentru completarea [art. 51¹ din Legea nr. 26/1990](#) privind registrul comerțului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 3 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici
